DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
RHEUMATISM
BRIGHT'S DISEASE BACKACHE
DIABETES
4087 THE PROPRIETARY

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom Reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalagen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor
Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: A-9011

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.
Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressläppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Kortfattningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 25 Mars 1926.

Dunning blir icke någon korsfarare.

SOM på annat ställe i dagens nummer meddelas, blev Hon. Chas. Dunning invald med acklamation den 15 dennes.

I och med mr. Dunnings inträde i federalregeringen har västra Canadas inflytande vid rådsbordet nått en höjd som förut icke haft sin like. Detta inflytande är icke endast grundat på det faktum, att mr. Dunning bekläder en av de viktigaste platserna i ministären, utan fastmer på den nye järnvägsministerns personliga egenskaper och styrka samt det, att mr. Dunning har västra Canadas odelade förtroende. Hans praktiska och affärsmässiga sätt att lösa de problem med vilka han hittills och hädanefter kommer att brottas skall säkerligen verka hälsosamt på sådana av hans kolleger, som hava för vana att följa den för våra förhållanden något opassande praxisen "wait and see."

Med detta vilja vi icke förutsäga att mr. Dunning omedelbart kommer att utföra några som helst revolutionerande omvälvningar vad hans eget eller andra departement beträffar, men, om vi känna Hon. Dunning rätt, kommer han att till en början studera sina problem och sedan med kraft och energi anpassa de resultat som han kommit till på lösningen av de frågor som förelagts honom.

Att Hon. Duaning är en vidsynt man som icke låter sig regeras av sektionella intressen framgår tydligt från hans tal i såväl Regina som i Winnipeg. Han har klar insikt om att västerns spörsmål äro hela landets spörsmål och vice versa. Han ser tydligt, att östern och västern äro beroende av varandra i mer än ett avseende och kommer därför att anpassa sina göranden och låtanden i enlighet därmed.

Östra Canadas politici kunna på intet sätt neka till att de hittills icke tillmötesgått västerns fordringar och behov på ett sätt som denna för hela Canada så viktiga landsdel är berättigad till. Man har lätit sig behärskas av sektionella intressen och detta ofta med följd att västern blivit åsidosatt i mer än ett hänseende. Vår landsdel, våra prärier med de oerhörda skördar som de årligen producera tillika med alla våra övriga resurser har nu intagit en sådan betydande ställning i Canadas ekonomiska liv, att man inte längre kan ignorera våra anspråk och fordringar. Detta torde också vara den förnämsta orsaken till alla de ansträngningar som gjorts för att få Hon. Dunning till Ottawa. Det är onekligt, att ministern för järnvägar och kanaler nu är den mäktigaste mannen inom federalministären, men trots det, intager han icke sin plats i Ottawa med någon som helst avsikt att hämnas västerns lidna oförrätter. Han reser icke till huvudstaden såsom någon korsfarare och detta visar att mr. Dunning är en man av grövre kaliber än vad som kan sägas om en hel del av hans kolleger och föregångare. Han kommer att arbeta för ett enat Canada och skall säkerligen göra sin vikt gällande då det blir fråga om att rättvist behandla vare sig östern eller västern. Endast och allenast på detta sätt kunna vi bygga upp en stor och kraftig nation och mr. Dunning har säkerligen allmogens understöd i denna sin verkligt nationella politik.

Ett Underbart Läkemedel för Både Gammal och Ung.

Det Verkar som Trollkonst Mot Svaga Nerver, Dålig Sömn, Dålig Matsmältning och Dålig Matlust.

Läsarne av denna tidning skola bli förvånade över att få veta att detta nya läkemedel, Nuga-Tone, åstadkommer så hastig tillfrisknig i tusentals fall. För svaga nerver och nedbrutet tillstånd, dålig sömn, huvudvärk, våderspänning och störningar i mage och tarmar efter måltiderna, finnes det intet jämförligt därmed. Det uträttar sin sak och gör det fort. Nuga-Tone giver järn åt blodet och fosfor åt nerverna. Det är underbart hur fort det återger livsmod, kraft och vigör åt nedbrutna nerver och åstadkomma rött blod, starka, stadiga nerver och ökar underbart uthålligheten. Det bringar vederkvickande sömn, god aptit, god matsmältning, regulära rörelser i inälvorna och hög entusiasm, ambition och humör. Om ej icke känner er fullständigt frisk är ni skyldig er själv och edra vänner att göra ett försök med Nuga-Tone. Tag det endast några få dagar, och om ni icke känner er bättre så återlämna resten av innehållet till apotekaren, och han lämnar tillbaka pengarne. Tillverkarne av Nuga-Tone veta så väl hur det kommer att verka i sådana fall, att de uppmana alla apotekare att garantera det och återlämna pengarna, om ni ej blir tillfredsställd. Det är behagligt att ta in, och ni kan få en hel månads behov för ungefär en dollar. Rekommenderat, garanterat och till salu hos alla apotekare.

Enighet ger styrka.

MED anledning av att initiativet till bildandet av ett svenskt förbund i Canada nyligen tagits här i staden, anse vi det vara på sin plats att återgiva nedanstående artikel, med en uppmaning till våra läsare att noga begrunda vad som här sägas:

"Det finns så mycket vackert att säga om det svenska folket. Det finns ingen nation som har så stora skäl att vara stolt över sin härkomst som den svenska. Var i världen står kulturen så högt som i Sverige — den kommer varje besökande främling att hävda. Vilket folk har en sådan hjältehistoria, underbara sagor om liv offrade för andras frihet och rätt, om fattigdomens skärv med glädje utgiven att lindra andras nöd. Andra folk erkänna Sveriges förtjänster och skänka det en hedersplats. Men dess egna barn tiga oftast.

Det svenska folket har även sina fel. Det har lidit djupt för dem, men aldrig lärt sig att bekämpa dem. Ännu i dag gäller den gamla inskriften i Riddarholmskyrkan: "Liknöjdhet för allmänt väl, kortsynt benägenhet för främlingar, envis avund mot landsmän hava varit, äro och skola bliva orsakerna till Sveriges olycka!" Till svensk-amerikanernas också!

Gustav Vasas bekanta yttrande: "Alla vilja att yxan sättes till roten, men ingen vill hålla i skaftet", passar än i dag med denna utläggning: "Det är icke många som bry sig om att yxan sättes till roten, och ingen vill hålla i skaftet, men de äro enigaom att icke låta någon annan fatta den". Liknöjdhet för allmänt väl! Fastän man vet att trädet är ruttet och en fara, bryr man sig ej därom, så länge man ej direkt personligen hotas därav — och knappast då. Men att någon, eho det vara mände, skulle kunna få berömmelse eller nytta av att gripa yxan och hugga ned det — nej det vore för galet. Envis avund mot landsmän! Så är det nu, och så har det varit. Svenska folkets historia är en väv, där skottspolen gått från, ytterlighet till ytterlighet — från ärans höjd till olyckans djup. När allt var väl beställt, blev det kiv och tvedräkt. En var gick sin egen väg. Det blev söndring och svaghet. Så kom olyckan, och alltid uppstod en stark man, en räddare, vars maningsrop: "Varen svenske!" hans landsmän halvt ovilligt och av nödtvång åtlydde. Och se, då uträttade de underbara ting. Men när landet var räddat, då började de åter se snett och misstänksamt på varandra. Och så bar det utför på nytt.

Behöva vi ej gå till rätta med oss själva och granska och vidkännas vår svaghet samt göra bättring? Behöva ej vi svensk-amerikaner hålla samman, och skulle vi icke alla ha personlig nytta därav? Behöva vi ej samlas kring vår svenskhet, det enda som vi alla ha gemensamt? Behöva vi ej lära oss ha aktning för oss själva, för det land, varifrån vi kommit? Behöva vi ej göra klart för vårt eget bästa, för bevarandet stora insatser Sverige gjort i mänsklighetens historia, och hur stor berömmelse det vunnit bland dem som förstå?

Vi svensk-amerikaner lyssna kritikslöst och andaktsfullt till varje s. k. amerikan som predikar att svenskhet är otillåtlig. Kortsynt benägenhet för främlingar! Men den landsman som vågar bevisa motsatsen och kallar till samling kring Sveaarvet och är villig göra sig omak därför, han misstänkliggöres eller förlöjligas, han tillvites futtiga självviska motiv. Låtom oss lägga bort denna fula ovana. Låtom oss icke se till person utan till sak. Låtom oss söka förstå vår egen fördel och samlas i enighet och samarbete för vårt eget bästa, för bevarandet av vår svenskhet."

A. G. Witting.

Ur förintelsens ödemark komma svala vindar.

DET har ofta under senare årtionden påstätts, att människorna blivit sig lika varandra under det att tekniken oavbrutet gått framåt. Tesen har på åtskilliga håll väckt anstöt, och man har frågat om de personer, som hysa sådana åsikter, fortfarande bära på kannibaliska lustar.

Vi för vår del kunna icke sätta ovanstående tes i något som helst samband med kannibalism, utan vi tro, att man åsyftat det nuvarande släktets moraliska tillstånd, och då måste vi erkänna, att vi nutidsmänniskor icke ha mycket att yvas över i jämförelse med våra förfäder.

Det har visat sig, att de europeiska folken i sina inbördes mellanhavanden fara fram lika barbariskt, som för århundraden och årtusenden sedan. Kriget kändes av alla som en fruktansvärd anomali. Alla som överhuvud taget reflekterade över dess förhållande till vår moderna kultur, räddade sin tro, på den senare endast genom att antaga, att ett nytt och bättre sakernas tillstånd skulle uppväxa ur den stora hemsökelsen. Man trodde ganska allmänt på de höga ideal, som västmakterna sade sig strida för och man gladde sig åt det ödets lyckliga infall, som lurat den ryska klunsedunsen att ställa sig i de goda framtidstankarnas tjänst. Så kom Versaillesfreden. Besvikelsen kunde icke bliva större. Det behövs icke att spilla ord på vilka moraliska värden Versaillespolitiken ödelagt. Den har förstört mera än kriget.

I krigets och Versaillesfredens spår har gått en inre samhällsupplösning, som satt den europeiska kulturens tillvaro på spel. De uppbyggande skedena i släktets historia kännetecknas alla av sin enhetliga riktning. Livsförseln står under någon stor idés hägn. Den präglar i sin mån allt från tankens subtilaste skapelser till umgängesformerna och moderna. Vårt kulturliv saknar denna enhetlighet. Vi gripa famlande än efter det ena, än efter det andra. Vi ha ingen enhetlig eller ens förhärskande livsåskådning. Kristendomen kan ännu sammanföra individer och skapa församlingsliv. Men det är på samma sätt, som en liten skara samlar sig till återtåg efter att hären har lidit ett förkrossande nederlag. Spillrorna av den fly åt skilda håll.

Vi ha jämväl och kanske ännu grundligare berövats tron på det mänskliga framåtskridandet. Freden visade, som redan framhållits, att den tron var en ren gyckelbild. Vi se hur rötan gripit omkring sig i våra samhällen. Jäktet efter nervkittlande nöjen, danserna och de övriga negerfröjderna äro alldeles obestridliga tecken på sedernas förfall. Det är samma upplösning som fräter på vårt offentliga liv. Vi behöva bara giva akt på vår politik för att märka, hur förfallet skrider framåt. Alldeles ohöljt göres vårt politiska liv till ett medel för enskildas bärgning och fortkomst. Människor skämmas icke det minsta att tillskansa sig orättmätiga fördelar. Att personer beredas förmåner på det allmännas bekostnad, med arvoden förenade sysslor och liknande, utan att äga några som helst förutsättningar för att fylla de åligganden, som äro förbundna med sysslorna, har blivit något så alldagligt, att den allmänna meningen icke längre reagerar däremot. Försumpningen försiggår i fullt dagsljus, fortskrider med varje dag. Känslan för vad som är sunt, ja sinnet för vad som är i rent utvärtes bemärkelse passande, har förslöats till obrukbarhet.

Den enda riktning, som visar verklig livaktighet, är den som predikar att tiden nu är inne att plundra. Kulturens marodörer ha lyckats åtminstone för en tid göra sig till herrar över det halvasiatiska ryska väldet och visa tydligt sina önskningar att få utsträcka plundringen till Västeuropa. Så förvildad och förvillad är tiden att de hysteriska skriken på den bildade klassens utrotande, allestädes funnit åtminstone någon genklang. Det inbördes krig, vilket utropas som de troendes heliga, skall om det blossar upp, gälla kulturens vara eller icke-vara. Hatet mot de klasser, som fått förmånen av större lott i kulturarbetet och kulturnjutandet, är starkt nog att skymma blicken för att kretsen av dessa privilegierade med var dag ökas och vidgas. Raseriet är fiende till all besinning. Massan står alltid under suggestionens inflytande. Urtidsinstinkterna regera den. Den kan trampa ner och förstöra, aldrig bygga upp. Det är därför så betecknande att de människor, som hetsa till inbördeskrig, alltid orda om massaktion. Lös upp massan i enskilda individer, var och en av dem skall visa sig tillgänglig för sunt förnuft, i någon grad möjlig att bringas till eftertanke och besinning. Massan däremot går fram dum, själlös som ett jordskred.

Det finns tyvärr tecken som tyda på att våra samhällen äro så angripna att deras återställelse är utesluten. Likheten mellan vår tid och den romerska förfalisperioden är kusligt slående. Det finnes emellertid också anledning till en ljusare syn på världsutvecklingen. Vilkendera uppfattningen, som har mest fog för sig, den som man anser, att vår kultur stupar mot sin undergång, eller den som håller före, att den kris, vi genomleva är av övergående natur, är icke möjligt att avgöra. Även om upplösningens makter synas oemotståndliga, får striden mot dem kämpas ut. Vi få följa de svenska krigares exempel, om vilka det heter att de ännu i döden sökte rikta spjutet mot de fiender, som redo fram över det slagfält, där de lågo och förblödde. Ännu när död och natt omtöcknade deras sinnen, tänkte de på att ur stridbart skick försätta ytterligare några av dem, som ville bana sig väg till de hem, för vilka de stupat. Kulturen, det andliga arvet från våra fäder, den tanke och konst och rätt, i vilka det mänskliga som sådant tagit mandom, är vårt alla offer. Det är det, som skänker livet dess innehåll och värde.

När man försöker förtäta intrycken av vår tids livsyttringar och väsen till någon konkret bild, skymtar för ens blick åsynen av en upphetsad människomassa. De många ansikte na återspegla starka lidelser. Somliga äro förvridna av mättlöst raseri, några röja dov vrede. Andra åter äro härjade av bekymmer eller stelnade i fasa och förade av hopplöst grubbel. Allt ser man, blott icke den sorglösa livsglädjen. Det är som om en stor skräck vore över dem, som om de drevos framåt av rädsla för någon naturkatastrof. De trängas och trampa ned varandra. Ångesten behärskar dem. De jaga fram utan något bestämt mål. Självbevarelseinstinkten gör dem blinda för allt vad de trampa ned av mänskligt arbete, döva för alla rop om hjälp och förskoning.

Så måste det te sig när en civilisation slås i spillror. Massan ägnar ingen tanke åt de kulturvärden, som förödas. Vad som skapats av dikt och sång, med pensel och med mejsel, talar icke längre till människorna. Tanken har förstummats. Vad den frambragt är verkningslöst, som om det aldrig funnits. Visionen av den upphetsade, skrikande, sorlande människomassan viker småningom för den av ödemarkens lugn och stillhet. När vår kulturvärld sjunkit och försvunnit återtager naturen sitt herravälde. Mossan växer över ruinerna, sumpmarkerna breda sig och de tysta skogarnas träd vagga sina kronor i solskenet. Dag och natt växla, sol- och slagregn växla, naturens stillhet råder.

Själva tanken av kulturen skall gå under och människomassorna försvinna, tanken på förintelsen, som vår tidsålder skenbarligen arbetar sig fram emot, har icke blott något förfärande utan också något vederkvickande i sig. Det finns så många mänskliga strävanden, vilkas gäckande bereder en djup tillfredsställelse. När man ser det råa, dumma, plumpna hovera, så är det en bitter hugsvalelse att märka, hur förgängelsen stiger fram ur dess hölje, som fjärilen ur puppan. Ur förintelsens ödemark komma svala vindfläktar. För dess friska vinddrag försvinner den ångest som virlar på pannan. Den återställer den lugna, klara eftertanken. Uppfattningen att kulturen håller på att murkna ned rymmer därför jämte fasan för det meningslösa också något av hugsvalelse. Stillheten följer på all oron. Sorlet skall tystna. Snart även du skall vila få".

HON. CHAS. DUNNING INVALD MED ACKLAMATION.

(Forts. fr. sid. 1)

åtminstone så länge jag kan förhindra det, bliva något tal om sammanslagning av C. N. R. och C. P. R. förrän Canadas röstberättigande invånare otvetydigt uttalat sig i favör av en sådan amalgamering". Mr. Dunning mottogs med stor entusiasm av mötesbesökarne och hans tal hälsades med ett bifall som tog sig uttryck i kraftiga och ihållande applåder.

På kvällen den 16 avreste mr. Dunning från Regina för att intaga sin plats i parlamentet i Ottawa. På resan dit gjordes ett uppehåll i Winnipeg, varest den nye järnvägsministern åter fick tillfälle att tala till en större folksamling vid en bankett som anordnats till hans ära av den unga liberala klubben härstädes.

Vid detta tillfälle poängterade mr. Dunning ånyo, att det var hans plikt att se till, att Hudson Bay banan blev färdigbyggd, och att han ämnade sig så långt som det i hans förmåga står uppfylla denna sin plikt. "Men", sade han, "västerns folk och synnerligast Winnipegs affärsmän hava också plikter att uppfylla i samband med detta företag. Det är min oavvisliga plikt att få denna bana fulbordad och det är Eder plikt att förse järnvägen med trafik då den är fullbordad". Därför appellerade han också till Winnipegs finansmän att begagna sig av alla sina tillgångar och medel för utvecklingen och bearbetandet av alla de naturresurser som äro tillfinnandes inom det område Hudson Bay banan genomlöper. "Ni har begärt och erhållit denna bana och Ni måste nu visa, att Edert krav på densamma var berättigat."

Vidare framhöll talaren, att han, änskönt en västerns man, icke ämnade begiva sig till Ottawa i avsikt att utkräva hämnd från östern för de oförrätter västern fått lida. "Två orättvisor skapa icke rättvisa", sade han, "och därför går jag nu till Ottawa för att ägna mina bästa krafter åt hela nationens tjänst och befrämjande. Den, som tror att jag ämnar på österns bekostnad skaffa fördelar för västern, den är grundligt mistagen."

Mr. Dunning gav vid detta tillfälle ytterligare prov på sin tillit till Canadas framtid samt påpekade att detta land nu med all säkerhet lyckligt genomgått den ekonomiska kris som under senare år gjort sig gällande över hela världen. "Pessimism med avseende å detta lands nuvarande läge och framtidsutsikter, är alldeles oberättigad och den som envisas uti att spela pessimistens roll den kommer alldeles säkert att få känna sig besviken, ty Canada går framåt i alla hänseenden och intar för var dag som går en mäktigare ställning bland världens nationer", yttrade talaren med övertygelse och kraft.

Mr. Dunning avreste från Winnipeg på fredagen och intog redan på måndagen denna vecka sin plats å regeringsbänken i Ottawa.

ROBB GÖR ANTYDNINGAR OM SKATTEMINSKNING.

(Forts. fr. sid. 1)

överensstämmelse med förfarandet förlidet år inlämnades särskilda beräkningar för Canadian National järnvägarna o. för den canadensiska regeringens handelsflotta. De tvenne förslagsgrupperna visa en minskning av $24,720,672 under totalberäkningarna för föregående fiskalår, enligt det officiella sammandraget. Järnvägsberäkningarna visa en minskning från föregående år av $19,068,000, och beräkningarna för regeringsfunktioner en minskning av $5,652,672.

$3,000 000 ha föreslagits för Hudson Bay järnvägens byggande och förbättring.

Beräkningarna för regeringsfunktioner belöpa sig till $345,771,351. Beräkningarna för Canadian National järnvägen belöpa sig till $31,000,000, och för canadaregeringens handelsflotta till $600,000.

* * *

Finansminister J. A. Robb gjorde den 17 dennes en antydning om skatteminskning. Han hoppades, sade han, kunna utarbeta något, som skulle ge folket en smula lindring. I vilken riktning gav han emellertid ej tillkänna. Herr Robb gjorde några jämförelser enligt vilka per capita-skatten i Canada är $66.11, i Australien $69.68, i Storbritannien $97.12 och i Förenta Staterna $67.38. "Med andra ord," sade herr Robb, "är överhuvudbeskattningen i Förenta Staterna, varest man skryter så mycket med skatteminskning, $67.39 jämfört med $66.11 i Canada."

* * *

Det synes ha blivit en annan atmosfär i parlamentet sedan dess sammankallande. Kings återkomst och Dunnings framträdande på scenen synäs hava haft en nedslående inverkan på oppositionen. Den beter sig som en grupp, vilken funnit sig i den omständigheten, att de förlorat makten och hava föga utsikt att återfå den. Den handlingskraft och stridslust, som utmärkte densamma vid sessionens början, saknas numera, åtminstone tentativt.

The Montreal Star har en redaktionsartikel för den 16 ds., vari det medgives, att liberalerna troligen komma att sitta vid styret i tre år, innan det blir ett nytt val, och att de möjligen komma att förbliva där ännu längre, såframt ej de konservativa byta om ledare. Därtill finnes för närvarande ingen utsikt.

Veteringspalten.

VÄRLDEN VAKTAR OSS.

Vid många tillfällen och av olika orsaker har Canada tilldragit sig världens uppmärksamhet. Under en längre tid har dock icke något enskilt canadensiskt företag väckt sådant uppseende, som just den remarkabla utvecklingen av västra Canadas veteringar.

Canadas rykte som ett nytt land med oerhörda möjligheter inom jordbruksområdet, har gått vida omkring i världen. Under senare år har emellertid detta land genomgått en serie depressioner vilka hava varit allt annat än uppmuntrande för vare sig folket på landet eller för sådana som hade i tanke att slå sig på lantbruk. Veteringens tillkomst tycks ha satt en helt annan stämpel på situationen. Ved nu veteringen har något med detta att skaffa eller icke, är det likväl ett faktum, att en hög optimism börjar göra sig gällande bland lantbrukarebefolkningen, och denna optimism är förnämligast grundat på det lyckade resultat med veteringarna samt på kännedomen om att det canadensiska vetet intager en mycket viktig plats då det gäller världens tillgång på födoämnen. Denna stora kooperativa sammanslutnings verksamhet börjar nu draga till sig världsvitt intresse. Canadensiska veteringarnas kontor erhålla numera en mängd förfrågningar från regeringsdepartement, universitet, lantbrukareföreningar, ko-operativa föreningar och andra sammanslutningar i flera länder. Sådana förfrågningar hava kommit från Storbritannien, Schweiz, Tysk land, Australien, Tchecoslovakien, Ryssland och från alla delar av Canada och Förenta staterna.

Mr. D. L. Smith, försäljningsagent för Canadian Wheat Pool och som nu vistas i Europa i samband med försäljningen av canadensiskt vete finner, enligt vad engelska tidningar berätta en hel del av intresse därstädes för Canadas veteringar. I "The Co-operative News", Manchester, England, för den 27 februari återgives en intervju med mr. Smith, vilken han framhåller, att västra Canadas farmare hava beslutat utarbeta sin egen räddning medels ko-operation i form av marknadsförande genom veteringen, och enligt hans mening bero de förbättrade förhållandena i västern till stor del på det förträffliga sätt som detta nya marknadsföreningssystem arbetar.

I år någon gång kommer det att upprättas luftfarttjänst mellan Berlin, Tyskland och Vladivistok vid norra Stilla havet. Färden beräknas taga 50 timmar.

Fann Lindring Sedan Andra Botemedel Slagit Fel.

Ontoriakvinna Mycket Entusiastisk över Dodd's Kidney Pills.

Mrs. P. Alexander var mycket svag, hade värk i ryggen och ...nns blod var av dålig ...enhet.

Nickleton, Ont., d. 22 mars. (Special.)

Ytterligare en tribut till den hjälp Dodd's Kidney Pills äro för kvinnor kommer från mrs. P. Alexander, en välkänd och respektabel kvinna här på platsen.

"Jag var uttröttad och led ofta av ryggvärk", säger mrs. Alexander. "Mitt blod var också mycket dåligt. Jag läste i tidningarna om Dodd's Kidney Pill's och beslöt mig att försöka en ask. Jag har försökt många andra mediciner, men de lindrade icke smärtorna i ryggen. Omedelbart efter det jag begagnat ungefär en halv ask av Dodd's Kidney Pills, erfor jag lindring och därför forsatte jag med att begagna dem. — allt som allt använde jag tre askar, och kan nu säga att de sakna motstycke så långt njurlidande beträffar. Min fader ville aldrig vara dem förutan, ty han led ofta av njurlidande."

Svaga nervösa och uttröttade kvinnor borde giva Dodd's Kidney Pills åtminstone ett rättvist försök.

TOLVSIDIG TIDNING.

I början av januari månad insatte vi en ny Goss-Comet snällpress i vårt tryckeri, och därmed togo vi ett stort steg framåt så långt som Svenska Canada-Tidningens framtid angår. Vi omtalade för våra läsare, att vi anlitat alla våra tillgångar och resurser till det yttersta för att kunna möta utgifterna i samband med pressinköpet och inmonteringen av densamma. Vi appellerade därför till allmänheten, till våra läsare och prenumeranter att bistå oss, så att vi skulle bliva i stånd att möta dessa utgifter, och vi slutade med meddelandet om att vår avsikt med detta pressinköp var, att så snart som möjligt utvidga tidningen till tolv sidor.

Vår vädjan hörsammad.

Det är med glädje vi kunna meddela, att vår vädjan till läsekretsen hörsammats av ett stort antal prenumeranter som i enlighet med vår appell insänt sina prenumerationsavgifter. Som läsaren torde erinra sig, nämnde vi också, att om det var någon som stod i tillfälle att betala för ett eller flera år i förskott, skulle vi med glädje mottaga sådana förskottsbetalningar. I samband därmed påpekades, att vi ansågo öss, berättigade mottaga sådana förskottsbetalninger alldenstund vi å vår sida lämnat kredit uppgående till en summa av cirka två tusen dollars per år sedan 1913. Många, många av våra prenumeranter hava insänt betalningen för tidningen för två a tre år i förskott trots det, att de icke häftade i skuld till tidningen då dessa medel insändes. Dessutom hava ett stort antal läsare uppbetalt efterblivna prenumerationer och dessutom ett år i förskott. Detta har gjort, att inkomsterna så långt prenumeration beträffar ökats cirka 40 procent i jämförelse med vad förut var fallet.

En del s. k. "Dead Beats".

Å andra hand finna vi vid genomgående av vår prenumerantlista, att vi fortfarande hava ett ansenligt antal s. k. "Dead Beats" bland våra läsare, personer som i en del fall mottagit tidningen ända sedan 1916 utan att betala en cent i prenumeration.

En del av våra läsare ha föreslagit att vi publicera namnen på dessa personer och återgiva fotografier i tidningen, men vi känna, att änskönt dessa personer gjort sig förtjänta av sådan publicitet, vi likväl icke äro berättigade att så handla, ty vi komme då att giva dessa personer en hel del för dem ofördelaktig publicitet, som också kunde arbeta på två sätt; den kunde möjligen leda till att andra personer följde exemplet, vilket vi naturligvis icke önska. Största faran med ett sådant handlingssätt ligger dock däri, att denna publicitet otvivelaktigt kommer att medföra svårigheter för sådana som saken gäller, och dessutom skulle dessa personer bliva mycket fientligt stämda mot oss, vilket vi så långt möjligt vill söka undvika.

Vi hava därför fattat ett annat beslut om att uttaga dessa personers namn från vår vanliga prenumerationslista samt uppföra dem å en speciell lista, ty vi önska ägna särskild uppmärksamhet åt dessa våra läsare, som mottagit och läst tidningen på kredit i flera år, och som trots det, att de gång på gång fått mottaga brev, i vilka vi på ett hövligt sätt begärt att de betala tidningen, likväl motstått alla dessa vädjanden till deras rättskänsla. Det tar vad vi på landets språk kalla "Bulldog tenacity" att kunna handla på sådant sätt, och vi tro, att det är endast rättvist mot dem och oss själva att uppföra deras namn på en speciell lista.

Svenska Canada-Tidningen blir 12-sidig.

Men låt oss lämna detta mindre glädjande ämne och tala om någonting mera uppmuntrande.

Svenska Canada-Tidningens prenumeranter, och därmed mena vi de som betala för tidningen, komma nu att draga fördel av vår nya press genom att från början av maj månad få erhålla en tolvsidig tidning till samma pris som tillförne, och därigenom hava vi nått ett av de mål, vi strävat efter i flera år och för vilket vi sparat, arbetat och på alla sätt ansträngt oss. Denna utvidgning är en betydelsefull händelse i den svensk-canadensiska pressens historia, ty den betyder icke blott att tidningen utökas med fyra sidor, vilket gör, att 50 procent mer läsning förekommer i densamma, men det betyder också, att alldenstund vi utgiva en tolvsidig tidning till samma pris som för en åttasidig sådan, att den svenska allmänheten i Canada måste samla sig kring deras egen och största tidning för att göra företaget stabilare än någonsin.

Vi tro, att det är endast rättvist begära att en svensk-canadensisk tidning skall finnas i varje svenskt hem i landet. Vi tro, att denna tidning bör vara så stor som möjligt och att innehållet bör vara så omväxlande och rikt som det är möjligt att få i en tolvsidig tidning. Vi tro också att vi med en tolvsidig tidning kunna tillfredsställa den tidningsläsande publiken, så långt som svenska tidningar beträffar, och att det därför blir onödigt för dem att prenumerera på tidningar från andra sidan gränsen. Vi ha för avsikt att göra denna tolvsidiga tidning så instruktiv, god och värdefull för den svenska publiken, att våra landsmän i detta land skola först och sist samla sig kring S. C. T. som deras förnämsta representant och språkrör i Canada.

Allmän samling fordras.

Den nya pressens produktionskapacitet är mycket stor, och vi kunna nu trycka tio eller tolv tusen exemplar av en tolvsidig tidning på mycket kort tid, och på grund därav vädja vi till alla våra läsare, män, kvinnor och barn, att samla sig kring företaget och understödja oss med att skaffa nya prenumeranter på den plats, där de äro bosatta, eller varhelst det finns möjlighet att anskaffa sådana.

Vi lämna en liberal provision till alla sådana, som önska anskaffa nya prenumeranter. Skriv till vårt kontor, 325 Logan ave., Winnipeg, Man., för alla upplysningar därom. Ni erbjudes här ett tillfälle att förtjäna en extra slant på lediga stunder, och Ni understöder på samma gång den tidning, som är Eder egen och som är svenskarnas förnämsta språkrör i Canada.

Vi meddela härmed officiellt, att Svenska Canada-Tidningen från och med den första maj kommer att utgivas tolvsidig, och vi hoppas, att det svenska folket i Canada kommer att visa sitt erkännande därför genom att se till, att Svenska Canada-Tidningen införes i alla svenska hem, där den förut icke finnes, och att detta må bli en verklighet före 1926 års slut.

Redaktionen.

VANCOUVER ANNONSER

S. BERGMAN
251 Hastings St. E.
VANCOUVER, B.C.
Största urval av grammofonskivor.
Katalog fritt.
svenska

PRENUMERATIONER Å
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN 251 Hastings St. E
JOHN GREEN 205 Caroll St.

Goffrarna Äta Detta Gift
därför att lukten lockar dem och bjuder dem äta detsamma. Detta är hemligheten med Mickelsons Ready Rodo Liquids remarkabla success och resultatet av 20 års erfarenhet i tillverkningen av det ursprungliga goffergiftet. Begagna goffergift i år. Ready Rodo är säker död. Om Eder handlande icke har det tillskriv
Anton Mickelson Co. Ltd.
155 Smith St., Winnipeg, Man.
Tillverkare av det berömda "My Own" goffergift Pulver.

E. T. SWANSON
263 Hastings Street East,
Vancouver, British Columbia.
Telefon Seymour 4409
IMPORT AV SKANDINAVISKA SPECIALITETER.
Vi hava alltid på lager importerade svenska och norska varor och specerier, vilka vi tillhandahålla till de billigaste priser, och beställningar från landsorterna expedieras skyndsamt och omsorgsfullt.
Alla orders för $25.00 och över, fraktfritt inom B. C.